

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/14/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016200001
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016200001.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobca): Bc. Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX/XX, T., zastúpeného JUDr. Mariánom Juskom, advokátom, so sídlom Račí potok 3, Košice, proti žalovanému: Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, odbor poriadkovej polície, so sídlom Rampová 7, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-KE-OPP-174-008/2015 z 26. októbra 2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/1/2016-56 z 3. novembra 2016, takto

rozhodol:

Kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/1/2016-56 zo dňa 03.11.2016 mení tak, že rozhodnutie žalovaného č. ORPZ-KE-OPP-177-008/2015 zo dňa 26.10.2015 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca má proti žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania a trov konania pred správnym súdom.

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie správneho súdu

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 6S/1/2016-56 z 03.11.2016 žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-KE-OPP-174-008/2015 z 26.10.2015 ako nedôvodnú zamietol a žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že napadnutým rozhodnutím riaditeľ odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil disciplinárny rozkaz riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Západ Okresného

riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. 5 z 03.09.2015, ktorým uložil žalobcovi podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 5% na dobu jedného mesiaca za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., ktorého sa žalobca mal dopustiť tým, že dňa 29.01.2015 ako spracovateľ a veliteľ hliadky v zázname zo služby nevyplnil I. položku týkajúcu sa odslúžených hodín, v časti III. záznamu nevyplnil položku týkajúcu sa použitia donucovacích prostriedkov a nespracoval hlásenie o použití donucovacích prostriedkov v súlade s § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. Dňa 29.01.2015 spracoval žalobca iba záznam podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o predvedení T. z P., pričom počas predvedenia boli použité donucovacie prostriedky podľa § 51 ods. 1 písm. c/ a § 52 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. Týmto žalobca porušil základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. Uvedené nedostatky boli zistené orgánom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekciou kontroly a inšpekčnej služby, úradu kontroly, odboru vnútornej kontroly a sťažnosti oddelenia Košice.

3. Žalovaný v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že v odôvodnení napadnutého disciplinárneho rozkazu prvostupňový orgán konštatuje, že povinnosť plniť si úlohy pri výkone služby je upravená v zákone č. 171/1993 Z. z. a nariadení prezidenta Policajného zboru č. 22/2013 o činnosti základných útvarov služby poriadkovej polície Policajného zboru (ďalej len „N P PZ č. 22/2013“). V tomto prípade úlohy v zmysle citovaného zákona a nariadenia, s ktorými bol žalobca riadne oboznámený, splnené neboli. Žalobca svojím konaním porušil § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., čl. 15 ods. 14, čl. 48 ods. 1 N P PZ č. 22/2013 (platného v čase spracovania záznamu zo služby), ako aj základnú povinnosť policajta uvedenú v § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. a dopustil sa tak disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. V súlade s § 56 zákona č. 73/1998 Z. z. bolo voči žalobcovi začaté dňa 24.08.2015 disciplinárne konanie a riaditeľom OO PZ Košice Západ bol vyzvaný na vyjadrenie sa k veci. Písomné vyjadrenie predložil dňa 02.09.2014. Disciplinárny rozkaz vzal žalobca na vedomie dňa 08.09.2015 a dňa 14.09.2015 podal proti tomuto rozkazu odvolanie.

4. Z predloženej fotokópie Záznamu zo služby č. ORPZ-KE-3-42/2014 mal žalovaný za preukázané, že na ňom absentuje údaj o počte odslúžených hodín v rámci obchádzkovej služby, ako aj údaj o použití donucovacích prostriedkov. Zároveň je uvedený nesprávny dátum výkonu služby, a to 19.12.2014 od 19.30 h do 07.30 h. dňa 20.12.2014. Týmto svojím konaním žalobca porušil čl. 15 ods. 14 N P PZ č. 22/2013, platného v čase spracovania záznamu zo služby, podľa ktorého policajt vykonávajúci obchádzkovú službu pri vyplňovaní záznamu zo služby postupuje podľa čl. 48. Vzor záznamu zo služby tvorí prílohu č. 1. Podľa čl. 48 ods. 1 NP PZ č. 22/2013, platného v čase spracovania záznamu zo služby, policajt, resp. veliteľ hliadky pred ukončením výkonu služby spracuje podľa predtlaču záznam zo služby uvedený v prílohe č. 1.

5. Ďalej žalovaný zistil, že zástupcom riaditeľa OO PZ Košice Západ boli pod č. ORPZ KE-OPP6-4-027/2014 spracované Hlavné a mimoriadne úlohy pre všetky hliadky OO PZ Košice Západ, v ktorých je okrem iného uvedené, že v prípade použitia donucovacích prostriedkov plniť úlohy v zmysle § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. a spracovať Hlásenie o použití donucovacích prostriedkov v predpísanej forme vydané P PZ. S uvedenými úlohami bol žalobca riadne oboznámený, čo je dokladované prezenčnou listinou evidovanou na OO PZ Košice Západ pod č. ORPZ-KE-OPP6-62-029/2014 z 28.01.2014. Preto nespracovaním príslušného hlásenia o použití donucovacích prostriedkov vo forme predpísanej nadriadeným porušil žalobca § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z.

6. Žalovaný mal za to, že riaditeľ OO PZ Košice Západ pri uložení disciplinárneho opatrenia postupoval v súlade s § 56 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.

7. Správny súd z obsahu inštruktážneho záznamu č. ORPZ-KE-OPP6-5-17/2015 z 29.01.2015 zistil, že žalobca bol dňa 29.01.2015 zaradený do služby ako veliteľ hliadky a forma jeho služobnej činnosti bola určená ako obchádzková služba. Z tohto inštruktážneho záznamu podľa správneho súdu jednoznačne vyplýva, že žalobca v zázname zo služby mal vyplniť v časti I. počet odslúžených hodín v riadku

obchôdzkovej služby a nie v riadku hliadkovej služby, ako to žalobca vyplnil. Z uvedeného dôvodu jeho námietka, že položku I. v zázname zo služby vyplnil riadne, nie je podľa správneho súdu dôvodná.

8. Pokiaľ žalobca namietal, že nevyplnenie položky III. považuje za administratívnu chybu, správny súd k tomuto uviedol, že žalobca si nesplnil povinnosť, ktorá pre neho vyplývala z pokynu Hlavné a mimoriadne úlohy pre všetky hliadky OO PZ Košice Západ č. ORPZ-KE-OPP6-4-027/2015, ako aj z inštruktážneho záznamu z 29.01.2015 v časti Konkrétne úlohy v nadväznosti na § 47, § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. a § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z.

9. K námietke žalobcu spočívajúcej v tvrdení, že hlásenie predložil nadriadenému a tento ho nevyzval na doplnenie záznamu v zmysle § 64 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., ktoré ustanovenie nevymedzuje formu hlásenia, správny súd uviedol, že z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že zástupca riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Západ vypracoval pokyn Hlavné a mimoriadne úlohy pre všetky hliadky OO PZ Košice Západ č. ORPZ-KE-OPP6-4-027/2015, v ktorom je uvedené, že v prípade použitia donucovacích prostriedkov je potrebné plniť úlohy podľa § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. a spracovať hlásenie o použití donucovacích prostriedkov v písomnej forme vydanéj Prezídium Policajného zboru. Taktiež v inštruktážnom zázname na deň 29.01.2015 v časti Konkrétne úlohy je uvedené, že počas služby bol žalobca povinný plniť hlavné a mimoriadne úlohy pre všetky hliadky a s týmito úlohami bol žalobca riadne oboznámený, čo potvrdil svojím podpisom na prezenčnej listine z odbornej služobnej prípravy policajtov Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Západ dňa 28.01.2014 pod. č. ORPZ-KE-OPP6-62-029/2014.

10. Správny súd k námietke žalobcu, že čl. 15 ods. 14 a čl. 48 ods. 1 N P PZ č. 22/2013, ktorých porušenie sa mu kladie za vinu, sa týkajú zaistenej osoby, uviedol, že táto zjavná chyba bola žalobcovi vysvetlená v žalovanom rozhodnutí, keďže ju namietal aj v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, a to v spojitosti s novelizáciou nariadenia Prezídia Policajného zboru č. 22/2013 a posunom odsekov čl. 15, a preto mal správny súd za to, že označenie nesprávneho odseku v čl. 15 prvostupňovým správnym orgánom tohto nariadenia nie je takým pochybením, ktoré by malo za následok nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, pretože žalovaný túto zjavnú chybu vzniknutú pri písaní rozhodnutia môže kedykoľvek opraviť.

11. K námietke žalobcu, ktorou vytýkal žalovanému rozhodnutiu, že týmto žalovaný potvrdil disciplinárne opatrenie a nie disciplinárny rozkaz prvostupňového správneho orgánu, správny súd uviedol, že žalobcovi bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. disciplinárnym rozkazom riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Západ, odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. a žalovaný rozhodoval o odvolaní žalobcu proti disciplinárnemu rozkazu riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Západ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. 5 z 03.09.2015, pričom ak odvolanie žalobcu zamietol a disciplinárne opatrenie uložené disciplinárnym rozkazom potvrdil, nedošlo k nezákonnému rozhodnutiu, pretože žalobcovi bolo uložené disciplinárne opatrenie potvrdené druhostupňovým správnym orgánom.

12. Pokiaľ žalobca namietal uplynutie 30-dňovej lehoty pre uloženie disciplinárneho opatrenia, správny súd uviedol, že disciplinárne opatrenie bolo žalobcovi uložené na základe kontroly vykonanej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, sekciou kontroly a inšpekčnej služby, úradu kontroly, odboru vnútornej kontroly a sťažností oddelenia Košice, ktorej výsledky kontroly boli doručené riaditeľovi Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Západ až dňa 24.08.2015, kedy sa riaditeľ Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Západ dozvedel o disciplinárnom previnení žalobcu, a preto ak disciplinárne opatrenie bolo uložené dňa 03.09.2015, ktoré si žalobca prevzal dňa 08.09.2015, bolo uložené v subjektívnej 30-dňovej lehote v zmysle § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.

13. Z uvedených dôvodov správny súd žalobu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ako nedôvodnú zamietol. Žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi konania správny súd náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť

14. Proti rozsudku správneho súdu podal riadne a včas kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) prostredníctvom právneho zástupcu, z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok správneho súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie.

15. V úvode kasačnej sťažnosti sťažovateľ zopakoval námietky uvedené v žalobe.

16. V dôvodoch kasačnej sťažnosti ďalej sťažovateľ uviedol, že správny súd vec nesprávne posúdil, keď dospel k záveru, že disciplinárne opatrenie mu bolo uložené v subjektívnej 30-dňovej lehote v zmysle § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.

17. K uvedenému sťažovateľ uviedol, že pokiaľ sa dopustil disciplinárneho previnenia, jeho priamy nadriadený sa dozvedel o tomto disciplinárnom previnení pri odovzdávaní Záznamu zo služby, a to dňa 30.01.2015 v ranných hodinách, pretože ako nadriadenému mu vyplýva povinnosť kontrolovať výkon služby podriadených policajtov (§ 4 ods. 2 a § 49 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z.), kde spadá aj kontrolná činnosť služobných zákrokov. Tvrdené porušenie mu muselo byť známe už v uvádzanom čase, teda disciplinárny rozkaz mal byť vydaný najneskôr dňa 01.03.2015. Vydaním disciplinárneho rozkazu dňa 03.09.2015, teda po šiestich mesiacoch, bol zákon č. 73/1998 Z. z. podľa sťažovateľa porušený, disciplinárny rozkaz je nezákonný a táto samotná skutočnosť musí mať za následok zrušenie všetkých na vec sa vzťahujúcich rozhodnutí.

18. Sťažovateľ podotkol, že išlo o toho istého nadriadeného, ktorému odovzdával záznam a ktorý ho kontroloval a ktorý o šesť mesiacov neskôr vydal disciplinárny rozkaz. Pri kontrole uvedeného záznamu si tento nedostatok musel nadriadený podľa sťažovateľa všimnúť (pokiaľ ide o disciplinárne previnenie) a požiadať sťažovateľa o jeho doplnenie. Z uvedeného možno podľa sťažovateľa vyvodiť záver, že v tomto prípade nejde o disciplinárne previnenie, pretože v danom prípade by musel za nedostatočnú kontrolu byť disciplinárne zodpovedný aj nadriadený sťažovateľa, ktorý záznam prevzal. Tomuto však trest nebol uložený.

19. Sťažovateľ mal ďalej za to, že nie je možné potvrdiť disciplinárne opatrenie ako také, ale len napadnuté rozhodnutie, ktorým bolo disciplinárne opatrenie uložené.

20. Sťažovateľ ďalej nesúhlasil s konštatovaním správneho súdu, že označenie nesprávneho odseku v čl. 15 nariadenia prezidenta PZ prvostupňovým správnym orgánom nie je takým pochybením, ktoré by malo za následok nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. K uvedenému sťažovateľ uviedol, že pri svojej obrane vychádzal z označenia ustanovenia, ktoré uviedol správny orgán. Tento správny orgán mal a mohol opraviť túto chybu, pokiaľ bola chybou v písaní, ale doposiaľ tak neučinil, a teda má sťažovateľ za to, že mienil práve uvedené ustanovenie.

21. Ďalej sťažovateľ spochybnil relevantnosť oznámenia orgánu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky - sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu kontroly, odboru vnútornej kontroly a sťažnosti oddelenia Košice v súvislosti s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1To 1/2015, ako aj judikatúry ESLP, z ktorých možno podľa sťažovateľa vyvodiť, že takýto orgán v právnom štáte nemôže existovať, pretože je nezákonný.

22. Sťažovateľ nesúhlasil ani s názorom správneho súdu, že nevyplnenie položky III. považuje za nesplnenie povinnosti, ktorá vyplýva z pokynu Hlavné a mimoriadne úlohy pre všetky hliadky OO PZ Košice Západ č. ORPZ-KE-OPP6-4-027/2015, ako aj z inštruktážneho záznamu zo dňa 29.01.2015 v

časti Konkrétne úlohy. V tejto súvislosti sťažovateľ zopakoval, že pokiaľ by si plnil jeho nadriadený svoje povinnosti v kontrolnej činnosti riadne, tak mal sťažovateľa upozorniť na uvedený nedostatok a pokiaľ si to všimol už pri preberaní služby, zrejme to nepovažoval za dôležité. Sťažovateľ považoval za nesprávne tiež to, že správny súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku, že v zázname zo služby v časti I. vyplnil počet odslúžených hodín riadne, pretože mal vyplniť inú kolónku.

23. Sťažovateľ zároveň uviedol, že k žiadnemu škodlivému následku v tomto prípade nedošlo.

24. Správny súd sa podľa sťažovateľa nezaoberal ani námietkou o porušení jeho práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, keď namietal, že správny orgán svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

25. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právna úprava a právne názory kasačného súdu

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 a 2 SSP) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Kasačný súd rozhodol o kasačnej sťažnosti bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

27. Predmetom kasačného konania bol rozsudok správneho súdu, ktorým podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia riaditeľa odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. ORPZ-KE-OPP- 174-008/2015 z 26.10.2015 a žalobcovi podľa § 167 ods. 1 SSP právo na náhradu trov konania nepriznal.

28. Napadnutým rozhodnutím riaditeľ odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil disciplinárny rozkaz riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice Západ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. 5 z 03.09.2015, ktorým uložil žalobcovi podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 5% na dobu jedného mesiaca za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., ktorého sa žalobca mal dopustiť tým, že dňa 29.01.2015 ako spracovateľ a veliteľ hliadky v zázname zo služby nevyplnil I. položku týkajúcu sa odslúžených hodín, v časti III. záznamu nevyplnil položku týkajúcu sa použitia donucovacích prostriedkov a nespracoval hlásenie o použití donucovacích prostriedkov pri predvedení T. v súlade s § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., čím porušil základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z.

29. Kasačný súd z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v spojení s rozhodnutím žalovaného mal preukázané, že žalobcovi bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. z dôvodu, že žalobca ako veliteľ a spracovateľ hliadky v zázname zo služby konanej dňa

29.12.2015 nevyplnil položku I., týkajúcu sa odslužených hodín, v časti III. záznamu nevyplnil položku týkajúcu sa použitia donucovacích prostriedkov a nespracoval hlásenie o použití donucovacích prostriedkov v súlade s § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., keď dňa 29.01.2015 spracoval iba záznam podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o predvedení T. z P., keď počas jej predvedenia boli použité donucovacie prostriedky podľa § 51 ods. 1 písm. c/ a § 51 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z.

30. Z administratívneho spisu kasačný súd mal preukázané, že žalobca dňa 29.01.2015 od 19.30 hod. do 7.30 hod. dňa 30. januára 2015 vykonával v služobnom obvode pod volacím znakom P. XXX obchôdzkovú službu ako veliteľ hliadky. Žalobca po ukončení služby vyhotovil záznam zo služby zo dňa 29.12.2015, v ktorom v časti III. donucovacie prostriedky a útoky na policajtov, neoznačil použitie donucovacích prostriedkov, označil len, že boli vykonané útoky na policajtov, z toho so zranením. Žalobca v disciplinárnom konaní ako aj v súdnom prieskume tvrdil, že s obsahom uvedených listín úradných záznamov bol jeho nadriadený oboznámený, so záznamom podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z., ktorý kontroloval. Tieto skutkové tvrdenia žalobcu v správnom konaní, ani v súdnom prieskume neboli spochybnené.

31. Podľa nariadenia prezidenta Policajného zboru zverejneného v čiastke 22, ročník 2013 zverejneného vo Věstníku Policajného zboru Bratislava dňa 30. decembra 2013, Nariadenia Policajného zboru o činnosti základných útvarov služby poriadkovej polície Policajného zboru (ďalej len „nariadenie 22/2013“), je a bola obchôdzková služba, ktorú vykonával v inkriminovanom čase žalobca, upravená v článku 15.

32. Podľa článku 15 ods. 14 nariadenia platného a účinného v čase vykonania služby žalobcom „policajt vykonávajúci obchôdzkovú službu po zaistení osoby podľa osobitného predpisu (odkaz na ust. § 19 ods. 1 písm. f/ zákona č. 171/1993 Z. z.), postupuje podľa článku 14 ods. 14“. V článku 14 je upravená hliadková služba. Podľa článku 14 ods. 14 „hliadka obvodného oddelenia osobu zaistenú podľa osobitného predpisu, po vykonaní ustanovených úkonov bezodkladne odovzdá vyšetrovateľovi Policajného zboru alebo poverenému policajtovi spolu s úradným záznamom o zaistení osoby. V úradnom zázname sa uvádzajú náležitosti podľa odseku 12“.

33. Podľa článku 14 odseku 12 „veliteľ hliadky pohotovostnej motorizovanej jednotky hlási všetky zistené prípady trestných činov operačnému stredisku. Predvedené, zatknuté a zaistené osoby a osoby, ktorým bola obmedzená osobná sloboda ako i zaistené veci odovzdáva príslušnému útvaru Policajného zboru, orgánom činným v trestnom konaní alebo inému príslušnému orgánu spolu s úradným záznamom. V úradnom zázname sa uvádzajú osobné údaje takejto osoby, čas a zákonný dôvod so stručným opisom udalosti, pri ktorej došlo k predvedeniu, zatknutiu, zaisteniu alebo obmedzeniu osobnej slobody, čas poučenia osoby, kto osobu predviedol, zatkol, zaistil alebo jej obmedzil osobnú slobodu, použitie donucovacích prostriedkov, zranenie osoby a údaje o svedkoch. Ak boli použité donucovacie prostriedky, nadriadený postupuje podľa osobitného predpisu (odkaz na § 64 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z.). Po odovzdaní osoby s úradným záznamom a potvrdení jej prevzatia s uvedením času prevzatia, hliadka neodkladne pokračuje v plnení služobnej povinnosti“.

34. Ustanovenie § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. v znení účinnom k 31.12.2015 - policajt je povinný neodkladne hlásiť svojmu nadriadenému každý služobný zákrok, pri ktorom použil donucovacie prostriedky.

35. Citované ustanovenie zákona ukladá policajtovi povinnosť hlásiť svojmu nadriadenému každý služobný zákrok. Ustanovenie § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. neupravuje formu tohto hlásenia (ústna, písomná). Forma (formulár) písomného hlásenia použitia donucovacích prostriedkov, na ktorý poukazovali správne orgány a jeho vzor je súčasťou predloženého administratívneho spisu. Z oznámenia hlavných a mimoriadnych úloh, ktoré vykonali všetky hliadky OO PZ Košice Západ, je uvedené, že v prípade použitia donucovacieho prostriedku policajt je povinný plniť úlohy podľa § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. a spracovať Hlásenie o použití donucovacích prostriedkov v písomnej forme vydané P PZ. Úprava P PZ však nie je súčasťou administratívneho spisu (okrem vzoru Hlásenia o použití donucovacích prostriedkov), ani nie je táto podzákonná norma bližšie identifikovaná.

36. Správnym súdom v preskúvanom disciplinárnom konaní sa žalobcovi kladie za vinu, okrem iného, aj porušenie § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 29.01.2015, v súvislosti s vykonávaním obchôdzkovej služby, ako veliteľ a spracovateľ, nespracoval a nevyhotovil Hlásenie o použití donucovacích prostriedkov a spracoval iba úradný záznam podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o predvedení T. z P., voči ktorej, počas predvedenia, boli použité donucovacie prostriedky podľa § 51 ods. 1 písm. c/ a § 52 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z.

37. Ďalšie porušenia povinností, ktoré sa v preskúvaných rozhodnutiach kladú žalobcovi za vinu, sa týkajú porušenia nariadenia prezidenta Policajného zboru o činnosti základných útvarov služby poriadkovej polície PZ č. 22/2013, a to nedostatočné, resp. neúplné vyplnenie Záznamu zo služby, ktorý vyhotovil po vykonanej službe žalobca, v súlade s nariadením č. 22/2013.

38. V správnej žalobe, ako aj v kasačnej sťažnosti, žalobca poukazuje na znenie § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. Poukazuje, že uvedené zákonné ustanovenie neporušil, keď ústne hlásil svojmu nadriadenému charakter služobného zákroku, pri ktorom použil donucovacie prostriedky a súčasne nadriadenému predložil okrem záznamu zo služby, aj záznam podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z., v ktorom uviedol, že boli použité donucovacie prostriedky vo vzťahu k osobe, ktorá bola predvedená. V administratívnom konaní správne orgány nespochybnili tvrdenia žalobcu, že záznam o predvedení vyhotovený podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. spolu s ďalšími podkladmi žalobca, po ukončení služby, doručil svojim nadriadeným. Kasačný súd zdôrazňuje, že v zázname o predvedení, vyhotoveného podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z., je konštatované, v súvislosti s predvedením konkrétnej osoby, že voči tejto osobe boli použité donucovacie prostriedky, a že predvedenej boli nasadené putá.

39. Kasačný súd sa stotožnil s obsahom kasačnej sťažnosti žalobcu, že povinnosti uložené v § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. si žalobca splnil a naplnil literu zákona. Nie je možné konštatovať, že by došlo k porušeniu zákonných povinností v súvislosti s nevyplnením vzoru tlačiva/formulára - „Hlásenie o použití donucovacieho prostriedku“, podľa vzoru.

40. Nedostatočné a riadne nevyplnenie Hlásenia o službe a nevyplnenie Hlásenia o použití donucovacieho prostriedku v predznačenom formulári, môže byť hodnotené, podľa kasačného súdu, len ako porušenie podzákonných noriem, a to vzhľadom na obsah záznamu, vyhotoveného podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z. a skutočnosť, že s obsahom tohto záznamu boli nadriadení žalobcu oboznámení. Z tohto dôvodu opomenutie vykonania povinných administratívnych činností bolo možné, podľa názoru kasačného súdu, hodnotiť len ako pochybenie pri realizácii administratívnych povinností, nie však ako porušenie povinností uloženej žalobcovi v § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z.

41. Z uvedeného dôvodu, ako aj z dôvodov, že správne orgány v napadnutých správnych rozhodnutiach nekonštatovali, že žalobca sa obdobného pochybenia administratívneho charakteru dopustil opakovane, resp. pravidelne sa dopúšťa, kasačný súd konštatuje, že disciplinárne opatrenie uložené žalobcovi, za porušenie povinností administratívneho charakteru nezakladá podľa jeho charakteru a rozsahu, postup pre uloženie disciplinárneho opatrenia, tak ako bolo uložené žalobcovi.

42. Kasačný súd ďalej poukazuje, že žalobca ako člen obchôdzkovej služby nemal povinnosti vymedzené v nariadení č. 22/2013, v článku 15 bod 14, vo vzťahu k článku 14 ods. 14 a 14 ods. 12 nariadenia, keď nevykonával služobný zákrok zaistenia osoby, ale osobu predvádzal, s poukazom na znenie článku 15 bod 14 (v znení účinnom v čase vykonania služobného zákroku). Kasačný súd len zdôrazňuje, že článok 14 odsek 12, vo väzbe na článok 14 odsek 14 vo vzťahu k článku 15 odsek 14 upravuje povinnosť vyhotovenia záznamu zo služby v súvislosti so zaistením osoby obchôdzkovou službou, nie v súvislosti s predvedením osoby obchôdzkovou službou.

43. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych

skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

44. Podľa názoru kasačného súdu správny súd nesprávne právne vec posúdil. Kasačný súd sa nestotožnil so závermi správneho súdu, vyjadrenými najmä v bode 11. napadnutého rozsudku.

45. Z obsahu administratívneho spisu bolo preukázané, že nadriadení žalobcu sa o tom, že boli pri služobnom zákroku použité donucovacie prostriedky, dozvedeli v zázname o predvedení osoby, vyhotoveného podľa § 18 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z. z., preto ani žalobca povinnosť uloženú v § 64 ods. 1 uvedeného zákona nemohol porušiť. Nadriadený žalobcu zo záznamu o predvedení z 18.03.2015 sa dozvedel o použití donucovacích prostriedkov, súčasne bol nadriadenému daný záznam zo služby, v ktorom absentovalo v časti III označenie použitia konkrétnych donucovacích prostriedkov a absentoval vyplnený formulár vzoru Hlásení o použití donucovacieho prostriedku. Tieto podklady nadriadení žalobcu mali k dispozícii bezprostredne po ukončení obchôdzkovej služby, dňa 30.01.2015.

46. Kasačný súd nemôže súhlasiť s názorom správneho súdu vyjadreným v bode 14 napadnutého rozsudku, že až po doručení prešetrovania veci, na základe sťažnosti Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, sekcia kontroly, ktorá vec šetrila a dňa 24.08.2015 oznámila závery prešetrovania nadriadenému žalobcu, sa nadriadený žalobcu dozvedel, že pri predvedení osoby boli použité donucovacie prostriedky.

47. Podľa kasačného súdu Ministerstvo vnútra SR a jednotlivé sekcie, vrátane kontrolných orgánov, nemožno považovať za iný orgán vymedzený v § 57 ods. 2 zákona č. 73/1995 Z. z. v znení účinnom k 31.12.2015. Kasačný súd konštatuje, že disciplinárne opatrenie bolo uložené žalobcovi po uplynutí 30-dňovej lehoty odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených žalobcu. Vzhľadom na uvedené pochybenie správnych orgánov kasačný súd konštatuje, že správnym súdom preskúmané rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, je nezákonné, keď správne orgány uložili disciplinárne opatrenia po uplynutí zákonnej lehoty, v ktorej boli kompetentné, uložil disciplinárne opatrenie. Aj z tohto dôvodu je potrebné konštatovať, že správnym súdom preskúmané rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím je nezákonné.

48. Postupom podľa § 457 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ust. § 462 ods. 2 SSP v spojení s § 491 ods. 1 SSP, kasačný súd zmenil rozsudok správneho súdu, a zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil správne orgánom na ďalšie konanie.

49. K zmene rozsudku Krajského súdu došlo z dôvodov nesprávneho právneho posúdenia veci, keď podľa názoru kasačného súdu boli splnené zákonné podmienky na zrušenie správnym súdom preskúmaného rozhodnutia žalovaného z dôvodov § 191 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ SSP, keď správny orgán vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci vo veci aplikácie § 64 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. a pochybil, keď uložil disciplinárne opatrenia po uplynutí zákonnej lehoty na uloženie disciplinárneho opatrenia upravenej v § 57 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. v znení účinnom k 31.12.2015.

50. Podľa § 467 ods. 2 SSP kasačný súd zmenil rozhodnutie krajského súdu a rozhodol o nároku na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní právo na úplnú náhradu trov kasačného konania a konania pred krajským súdom.

51. Pri aplikácii § 462 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.